

บุญ คือ ฉากหลัง ของ ทุก จี๊วิต

โลกนี้พร้อมทั้งเทวโลก เล่นไปสู่ความมิดมนใหญ่
โลกกำจัดความมิดได้ ส่องแสงโชติช่วงอยู่ เพราะพระญาณ
ของพระองค์ เปรียบเหมือนพระอาทิตย์อัสดงคดแล้ว โลกก็ถึง
ความมิด ฉันทใด เมื่อพระพุทธเจ้ายังไม่เสด็จอุบัติ สัตว์โลกก็ถึง
ความมิด ฉันทนั้น เปรียบเหมือน เมื่อพระอาทิตย์อุทัย ย่อม
ขจัดความมิดได้ทุกเมื่อ ฉันทใด พระองค์ผู้เป็นพระพุทธเจ้าอัน
ประเสริฐสุด ก็ขจัดความมิดได้ทุกเมื่อ ฉันทนั้น

บุญ คือ ผลแห่งของทุกชีวิต

๔๕๖

ในสังสารวัฏอันหาเบื้องต้น ท่ามกลาง และเบื้องปลาย
ไม่ได้นี้ ยังมีเรื่องราวมากมายที่ลึกลับซับซ้อน ซึ่งอยู่เบื้องหลัง
คอยบังคับให้มวลมนุษยชาติทั้งหลายตกอยู่ในความประมาท
มัวเมาในรูป รส กลิ่น เสียง สัมผัสอันเป็นเหยื่อล่อที่ร้อยรัด
สรรพสัตว์ทั้งหลาย ทำให้ลืมนึกเป้าหมายดั้งเดิมที่เกิดขึ้นมาเพื่อ
แสวงหาหนทางพระนิพพาน ถูกความไม่รู้ คืออวิชชาครอบงำ
บังคับบัญชาไว้ ไม่ให้คิดถึงความเป็นจริงของชีวิตว่า เราทุกๆ คน
เกิดมาแล้วต้องตาย สังขารร่างกายนี้มีไว้เพื่อใช้สร้างบุญสร้าง
บารมี เมื่อเวลาในโลกมนุษย์หมดลง ก็ต้องย้ายไปสู่ภพภูมิใหม่
หากใครตั้งใจประพฤติปฏิบัติธรรม ด้วยการหมั่นตรีกะลิกะลิกถึง
ศูนย์กลางกายตลอดเวลา ใจจะผ่องใส เมื่อใจถูกกลั่นให้ใส
สะอาดบริสุทธิ์ ชีวิตจะพบกับความสุขและความสำเร็จ เป็นชีวิต
ที่ดำเนินอยู่บนเส้นทางของพระอริยเจ้า ซึ่งเป็นชีวิตที่มีคุณค่า
และนำสรรเสริญอย่างยิ่ง

มีวาระแห่งภาชิตที่มากใน อุปาลิเถราปทาน ความว่า

“กลิ่นหอมอันเกิดขึ้นที่ภูเข า ณ ภูเขาหิมวันต์อันเป็น
ภูเขาสูงสุด กลิ่นหอมทั้งหมดนั้น ย่อมไม่ถึงแม้ส่วนเสี้ยวใน
ศีลของพระพุทธองค์ โลกนี้พร้อมทั้งเทวโลก เล่นไปสู่ความ
มิดมนใหญ่ โลกกำจัดความมืดได้ ส่องแสงโชติช่วงอยู่
เพราะพระญาณของพระองค์ เปรียบเหมือนพระอาทิตย์

บุญ คือ ผลจากหลังของทุกชีวิต

๔๕๓

อัสตงค์แล้ว โลกก็ถึงความมืด ฉันทิ เมื่อพระพุทธเจ้ายังไม่เสด็จอุบัติ สัตว์โลกก็ถึงความมืด ฉันทิ เปรียบเหมือนเมื่อพระอาทิตย์อุทัย ย่อมขจัดความมืดได้ทุกเมื่อ ฉันทิ พระองค์ผู้เป็นพระพุทธเจ้าอันประเสริฐสุด ก็ขจัดความมืดได้ทุกเมื่อ ฉันทิ”

พระคาถาที่กล่าวสรรเสริญพระสัมมาสัมพุทธเจ้านี้ เป็นถ้อยคำของพระอรหันต์องค์หนึ่ง ที่ท่านเกิดความซาบซึ้งในพระคุณของพระพุทธองค์ จึงได้กล่าวออกมา เพื่อให้โลกได้ตระหนักถึงพระคุณอันยิ่งใหญ่ของพระบรมศาสดา เนื่องจากตัวท่านเองได้สร้างบุญกับพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แล้วได้ประสบกับผลบุญอันยิ่งใหญ่ไพศาล จึงปรารภนาที่จะให้ทุกๆ คนมีโอกาสเช่นตัวท่านบ้าง

เรื่องราวของพระเถระรูปนี้ เป็นแบบอย่างที่ดีงามให้กับพวกเราทั้งหลาย สมควรอย่างยิ่งที่จะดำเนินตาม ท่านมีนามว่าพระอุบาลีเถระ เป็นพระเถระผู้มีชื่อเสียงมากในสมัยพุทธกาล ตัวของท่านได้รับแต่งตั้งจากพระบรมศาสดาให้เป็นผู้ที่เลิศกว่าภิกษุทั้งหลายในด้านทรงจำพระวินัย

*ในอดีตหลายภพหลายชาติที่ผ่านมา พระเถระได้บำเพ็ญบุญญาธิการในพระพุทธเจ้าองค์ก่อนๆ ท่านได้สั่งสมบุญ

บุญ คือ ฉลากหลังของทุกชีวิต

๔๕๘

บารมีในภพชาตินั้นๆ ตามวาระโอกาส แต่ก็ยังไม่ได้สร้างบุญอย่างเต็มที่เท่าที่ควร จนกระทั่งมาถึงในกาลแห่งพระผู้มีพระภาคเจ้าพระนามว่า **ปทุมุตตระ** ในยุคของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นี้ มีพระสาวกของพระสมณโคดมพุทธเจ้าเกิดมาสร้างบารมีในยุคนี้มากมายหลายพระองค์ พระอุบาสีเถระก็เป็นหนึ่งในจำนวนนั้น ท่านได้บังเกิดในตระกูลใหญ่ เมื่อเจริญวัยแล้ว แม้ยังไม่มีโอกาสได้ฟังธรรมในสำนักของพระพุทธเจ้า แต่ท่านเป็นผู้ที่เห็นโทษในการอยู่ครองเรือนจึงสละเรือนออกบวชเป็นฤๅษี ตั้งใจปฏิบัติธรรมจนได้อภิญญา ๕ และสมาบัติ ๘ อาศัยอยู่ที่หิมวันตประเทศ

สมัยนั้นพระพุทธเจ้าปทุมุตตระทรงประกาศพระสัทธรรมยังสรรพสัตว์ทั้งหลายผู้มีธุลีในดวงตาน้อยให้บรรลุดรรมกันมากมาย ศาสนาของพระองค์เจริญรุ่งเรืองมาก เมื่อพระพุทธองค์ทรงประสงควิเวก ได้เสด็จเข้าไปสู่หิมวันตประเทศแวดล้อมด้วยพระชินาสพหนึ่งพัน ในขณะนั้น ดาบสนุ่นหม่นหนึ่งลำตัว ถือไม้เท้าเทียวจาริกไป ได้พบพระผู้มีพระภาคเจ้าผู้มีฉัพพรรณรังสีรุ่งโรจน์มาแต่ไกลเหมือนพระจันทร์วันเพ็ญ จึงมีจิตเลื่อมใสในลักษณะอันงดงามของพระพุทธองค์ จึงตั้งใจทำหนึ่งลำตัวเอวียงบ่าข้างหนึ่ง ประนมอัญชลีเหนือเศียรเกล้า ถวายบังคมพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พลังกล่าวชมเชยด้วยอุปมามากมายว่า

บุญ คือ ฉากหลังของทุกชีวิต

๔๕๕

“สัตว์ทั้งหลายที่เกิดในไข่ เกิดในน้ำคร่ำ เกิดผุดขึ้น เกิดในครรภ์ และนกมีกาเป็นต้นทั้งหมด ย่อมเที่ยวไปในอากาศ ทุกเมื่อ ฉนฺได สัตว์เหล่าใดเหล่าหนึ่ง มีสัญญาก็ตาม ไม่มีสัญญาก็ตาม สัตว์เหล่านั้นก็ ฉนฺนํ ย่อมเข้าไปภายในพระญาณของพระองค์ผู้ประเสริฐ พระองค์ทรงปรารภความเพียรแล้ว ได้เป็นพระพุทธรเจ้าของโลกพร้อมทั้งเทวโลก ทรงยังหมู่ชนเป็นอันมาก ให้ยินดีด้วยการปรารภกรรมของพระองค์ อนึ่ง กลิ่นหอมอันเกิดที่ภูเข า ณ ภูเข าหิมวันต์อันเป็นภูเขาส่งสุด กลิ่นหอมทั้งหมดนั้น ย่อมไม่ถึงแม้ส่วนเสี้ยวในศีลของพระผู้มีพระภาค โลกนี้พร้อมทั้งเทวโลกต่างถูกความมืดมนใหญ่ครอบงำ โลกกำจัดความมืดได้ ส่องแสงโชติช่วงอยู่เพราะพระญาณของพระองค์ เปรียบเหมือนพระอาทิตย์อัสดงคตแล้ว โลกก็ถึงความมืด ฉนฺได เมื่อพระพุทธรเจ้ายังไม่เสด็จอุบัติ สัตว์โลกก็ถึงความมืด ฉนฺนํ เปรียบเหมือนเมื่อพระอาทิตย์อุทัย ย่อมขจัดความมืดได้ทุกเมื่อ ฉนฺได พระองค์ผู้เป็นพระพุทธรเจ้าอันประเสริฐสุด ก็ขจัดความมืดได้ทุกเมื่อ ฉนฺนํ”

พระมหาโมคคัลลานะพระนามว่าปทุมุตตระผู้เป็นบัณฑิตนักปราชญ์ ทรงสดับคำนั้นแล้ว ทรงอนุโมทนา เสด็จเหาะขึ้นไปในอากาศ ดังพญาหงส์ในอัมพร ทรงมองไปในอนาคตกาล เห็นอนิสังส อันยิ่งใหญ่ที่จะบังเกิดขึ้นกับดาบสผู้นี้ ที่ได้กล่าวสรรเสริญคุณ

บุญ คือ ฉลากหลังของทุกชีวิต

๕๐๐

ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระองค์ปรารถนาจะให้ตาบสเกิดมหาปิติ จึงตรัสพยากรณ์ด้วยอนาคตังสญาณอันบริสุทธิ์ว่า

“ผู้ใดสรรเสริญญาณของเรา ผู้นั้นจักเข้าถึงสมบัติใหญ่ เราจักพยากรณ์ผู้นั้น ท่านทั้งหลายจงฟังเรากล่าว ผู้นั้นจักได้เป็นท้าวสักกเทวราช ๑๘ ครั้ง จักได้เป็นพระราชาในแผ่นดินครอบครองพลสุธา ๓๐๐ ครั้ง จักได้เป็นพระเจ้าจักรพรรดิ ๒๕ ครั้ง จักเป็นพระเจ้าประเทศราชอันไพบุลย์โดยจะคณานับมิได้ ในกัปที่แสน พระศาสดามีพระนามว่าโคดม ซึ่งมีสมภพในวงศ์พระเจ้า-โศกกากราช จักเสด็จอุบัติขึ้นในโลก เขาถูกกุศลกรรมดักเตือนแล้ว จักเคลื่อนจากภพดุสิตลงมาบังเกิดในโลก มีชื่อว่าอุบาลี ในอนาคตตาบสนี้จักบวชในศาสนาของพระผู้มีพระภาคเจ้าพระนามว่าโคดม จักได้เป็นผู้เลิศกว่าภิกษุผู้มีปัญญาเฉียบแหลมในทางพระวินัย”

จากนั้น พระบรมศาสดาพร้อมหมู่สงฆ์ก็หลีกไป เมื่อท่านได้รับคำพยากรณ์เช่นนั้น ท่านเกิดมหาปิติอย่างยิ่ง ดำรงอยู่ตลอดอายุขัย มีมานไม่เสื่อม ท่านไปบังเกิดในพรหมโลก จุตติจากอัฐภavnันแล้ว ได้ท่องเที่ยวไปในเทวดาและมนุษย์ เสวยสมบัติมากมาย จนมาถึงพุทธกาลนี้ ได้มาบังเกิดเป็นหลานของพระอุบาลีเถระในกรุงกบิลพัสดุ์ เมื่อเจริญวัย ท่านได้บวชในสำนักของพระอุบาลีเถระผู้เป็นลุง เรียนพระกัมมัฏฐาน เจริญวิปัสสนา ไม่นานนักก็ได้เป็นพระอรหันต์ ท่านเป็นผู้มีญาณ

บุญ คือ ฉากหลังของทุกชีวิต

๕๐๑

เขียนแหลมเพราะเหตุที่ตนอยู่ใกล้อาจารย์ที่มีชื่อเสียงเลื่องลือมาก
ในด้านทรงจำพระวินัย ใครก็ตามมีข้อสงสัยเกี่ยวกับพระวินัย
หากได้ซักถามท่าน ท่านจะแก้ข้อสงสัยนั้นได้หมด

ดังนั้น พระบรมศาสดาของเราจึงทรงแต่งตั้งท่านไว้ใน
ตำแหน่งเอตทัคคะ โดยตรัสว่า “ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย บรรดา
ภิกษุทั้งหลายผู้สาวกของเราผู้มีปัญญาเขียนแหลมในปัญหาพระ
วินัย ภาติไนยอุปาสีนี้เป็นเลิศ” ท่านได้รับตำแหน่งเอตทัคคะเช่น
นี้แล้ว จึงระลึกถึงบุญกรรมของตน และประกาศเรื่องราวแต่หน
หลังไว้ให้อนุชนรุ่นหลังได้ดำเนินรอยตาม

เราจะเห็นว่า ทุกคนมีฉากหลังของชีวิตกันทั้งนั้น บุญคือ
ฉากหลังที่มีคุณค่าที่สุดของทุกๆ คน นักสร้างบารมีทั้งหลายใน
กาลก่อน ท่านมีโอกาสรสร้างบุญด้วยตนเองและชักชวนให้ผู้อื่น
มาร่วมสร้าง เมื่อบุญเต็มเปี่ยมความปรารถนานั้นก็สมหวัง เรา
จะพบว่า อริยสาวกผู้เพียบพร้อมด้วยโลกียสมบัติ อริยสมบัติ
ทุกท่านต่างสร้างบุญใหญ่กันมาทั้งนั้น บุญที่เกิดจากการกล่าว
สรรเสริญคุณของพระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นอีกบุญหนึ่งที่เราทุก
คนไม่ควรมองข้าม ดังนั้น ให้หมั่นสวดมนต์สรรเสริญคุณของ
พระรัตนตรัยและตั้งใจเจริญสมาธิภาวนา เพื่อชีวิตเราจะได้
เจริญรุ่งเรืองสมปรารถนากันทุกๆ คน

